

12 Μαΐου

Γερμανοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως 740 κατά Εἰκονομαχίας

Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου 403 κατά Ὠριγενισμοῦ

Μεγάλος Ἑσπερινός

Πράξ. ιε´ 35-41 • Ἰω. ι´ 27-38

Ὁ Ἅγιος Γερμανός (740) Πατριάρχης Κων/πόλεως ἀγωνίσθηκε σθεναρά κατά τῶν αἰρετικῶν Μονοθελητῶν. Ἀρνήθηκε τήν πίεση τοῦ εἰκονομάχου Λέοντα καί τόν ἔλεγε γιά τίς ἀνίερές πράξεις του, τόν δέ λαό παρότρυνε σέ ἀντίσταση κατά τῶν εἰκονομάχων, ὁ ὁποῖος τόν ἀνάγκασε νά παραιτηθεῖ. Ἔτσι, στίς 6 Ἰανουαρίου τοῦ 730, ἀφοῦ κατέθεσε τό ὠμοφóριό του στήν Ἁγία Τράπεζα τοῦ παλατιοῦ, ἀποσύρθηκε στήν πατρική του οἰκία στό Πλατάνι, ὅπου ἔζησε ἀσκητεύοντας καί συνθέτοντας ἐκκλησιαστικούς ὕμνους.

Μετά θάνατον καθαιρέθηκε καί ἀναθεματίσθηκε ἀπό τήν ψευδοσύνοδο τῆς Ἱερείας τό 754, στή συνέχεια δικαιώθηκε καί ἐξυμνήθηκε ἀπό τήν Ζ΄ Οἰκουμενική Σύνοδο τό 787, ἡ ὁποία καταδίκασε τοὺς εἰκονομάχους καί ἀναστήλωσε τίς ἱερές εἰκόνες. Ἀντιαιρετικά συγγράμματά του εἶναι α) «Περί αἱρέσεων καί Συνόδων», β) «Τρεῖς δογματικά ἐπιστολαί ἐπί τῶν εἰκονομάχων».